

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum votum solemne dirimat matrimonium iam contractum? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

promittit, non potest cognoscere vxorem suam sine peccato mortali: quia adhuc restat sibi facultas plendi votum continentia ante matrimonium consummatum. Sed postquam matrimonium consummatum est, est sibi iam factum illicitum non addere debitum vxori exigenti; ex culpa sua. Ideo ad hoc obligatio voti non se extendit, ut a predictis * patet: tamen deber per lamentum, *in corp.* continentiae recompensare pro continentia non feratur.

Ad quartum dicendum, quod quantum ad ea, in aliis non est factus impotens votum continentiae seruare, adhuc post contractum matrimonium obligatur ad seruandum: propter quod mortua vocatione totaliter continere: & quia ex matrimonij vinculo non obligatur ad debitum petendere; id est non potest petere debitum sine peccato, quamvis possit sine peccato reddere debitum, postquam obligatus est ad hoc per carnaliam copulam praecedentem. Hoc autem intelligendum, siue mulier expresse petat, siue interpretatione quando mulier verecunda est, & vir sentit voluntatem de redditu debiti: tunc enim peccato reddere potest, & praecipue si ei timeretur castitatis. Nec obstat, quod non sunt in matrimonij actu: quia quilibet potest hoc ad suum est, abrenuntiare. Quidam tamen dicit, quod potest & petere & reddere, ne nimis prolixi reddatur matrimonium vxori semper exigere. Sed si recte inspicatur, hoc est exigere in perpetuitate.

ARTIC. II.

Votum solemne dirimat matrimonium iam contractum?

D secundum sic proceditur. Videtur, quod nec votum solemne dirimat matrimonium iam consummatum. Quia sicut Decret. * dicit, Apud Deum minus obligat votum simplex, quam solemne, coning. supplementum.

Ff Sed

213
c. rursum,
qui cleri.
vel vo-
uen. c. ex-
rum c. ex-
publico.
de iure.
coning.

Sed matrimonium acceptatione diuina fiat & dirimatur. Ergo cum votum simplex non dirimat matrimonium, nec votum solemne dirimere poterit.

¶ 2 Præterea, Votum solemne non addit ita validum robur supra votum simplex, sicut iuramentum. Sed votum simplex, etiam iuramento superueniente, non dimirat matrimonium contractum. Ergo nec votum solemne.

¶ 3 Præterea, Votum solemne nihil habet, quod non possit votum simplex habere: quia votum simplex posset habere scandalum, cum possit esse in publico, sicut & solemne; similiter & Ecclesia posset & debet statuere quod votum simplex dirimat matrimonium contractum, ut multa peccata vitarentur. Ergo qua ratione votum simplex non dirimit matrimonium, nec votum solemne dirimere debet.

SED contra est, quod ille qui facit votum solente, contrahit matrimonium spirituale cum Deo: quod est multo dignius quam materiale matrimonium. Sed materiale matrimonium prius contractum, dirimit matrimonium post contractum. Ergo & votum solemne.

¶ Præterea, Hoc idem etiam probari potest per multas auctoritates, quæ ponuntur in littera*.

RESPONDEO dicendum, quod omnes dicunt, quod sicut votum solemne impedit contrahendum; ita etiam dirimit iam contractum. Quidam autem assignant causa, scandalum. Sed hoc nihil est, quia etiam simplex votum quandoque habet scandalis, cum sit quandoque quodammodo publicum. Et præterea infidelitas matrimonij est de veritate vita, quæ non est propter scandalum dimittenda. Et ideo alii dicunt, quod hoc est, propter statutum Ecclesiaz. Sed hoc etiam non sufficit: quia secundum hoc, Ecclesia posset etiam contrarium statuere; quod non videtur verum. Ita ideo dicendum est cum alijs, quod votum solemne ex sui natura haberet, quod dirimat matrimonium contractum, in quantum scilicet per ipsum homo suus corporis amissio potestatem, Deo illud ad perpetuam.

*Li. 4 sent.
d. 38. § B*

peruenientia tradens: & ideo non potest ipsum transferre in potestatem vxoris, matrimonium contrahendo. Et quia matrimonium quod sequitur tale votum, nullum est; ideo tale votum dirimere dicitur matrimonium contractum.

Ad primum ergo dicendum, quod votum simplex, quo ad Deum dicitur non minus obligare, quam somnus in his quae ad Deum spectant, sicut est separatio a Deo per peccatum mortale: quia mortaliter pectus frangens votum simplex, sicut solemne, quamvis prius sit peccatum frangere votum solemne: ut si comparatio in genere accipiatur, non in determinata quantitate reatus. Sed quantum ad matrimonium, quod homo homini obligatur, non oportet quod equalis obligationis, etiam in genere: quia ad quem obligat votum solemne, & non simplex.

Ad secundum dicendum, quod iuramentum plus obligat ex parte eius ex quo fit obligatio, quam votum solemne plus obligat quantum ad modum obligandi, in quantum actualiter tradit hoc, quod committitur; quod non fit per iuramentum. Et ideo non sequitur ratio.

Ad tertium dicendum, quod votum solemne habet trahalem exhibitionem proprii corporis, quam non habet votum simplex, ut ex dictis^{*} patet: & ideo ratione insufficienti procedit.

ARTIC. III.

Virum ordo impediat matrimonium

D^{icitur} tertium sic proceditur. Viderunt, quod ordo non impedit matrimonium. Quia nihil impedit nisi a suo contrario. Sed ordo non est contrarium matrimonio, cum vtrumque sit sacramentum. Non impedit ipsum.

¶ 1 Praterea, idem ordo est apud nos, & apud Ecclesiam Orientalem. Sed apud Ecclesiam Orientalem non impedit matrimonium. Ergo, &c.

¶ 2 Praterea, Matrimonium significat coniunctionem Christi & Ecclesiae. Sed hoc praecipue congruit

F^f 2 signi-

ar. I. ha-
ius quaſſa.

214
Tho. 4. d.
37. q. 1.
ar. I. C.
seq.

c. 1. extra
de cleri-
cis iōīng.